

דף נג.

יען משפט א.ב. יו"ד סימן ריו עיף יג

ג. הנודר מהתמרים, מותר בדבש תמרים. הגה: אף שם התמרים עליו, ונקרא דבש תמרים, הוואיל ונשנה צורתן ממה שהיה חלה, משא"כ בקומה דחלבא (ר"ן בשם רשב"א). ועוד דמה שנקרא דבש תמרים אינו אלא כדי להבדילו משאר דבש (ב"י בשם הר"ן וכ"כ הרשב"א). מדבר תמרים, מותר בתמרים. מסתוניות (פי) ענבים רעים הנשארים בגפן בימות הסתיו ועושין מהם חומץ), מותר בחומץ היוצא מהם.

יען משפט ג. יו"ד סימן ריו עיף טו

ט. יא. הנודר מיין מותר בין תפוחים^ו, ואסור בין המבושל^כ ומותר בקונדייטון^ל, דהיינו משקה שיש בו דבש יין ופלפלין. ויש מי שאוסר בקונדייטון.

יען משפט ד. יו"ד סימן ריו עיף יז

ו. יג. הנודר משמן אם הוא במקום שמתפקידם בשמן היה מותר בשמן שומשמין, ואם הפוך שמתפקידו בשמן שומשמין אסור בשמן שומשמין ומותר בשמן היה, ואם מתפקידם בשניהם אסור בשניהם, אף שרוב^מ סיפוקן מאחד מהם.

ג. שם במשנה, והטעם משום שהוא שם לווי.

כ. דין אחד הוא, מירושלמי.

ל. הינו מבושל במני בשמות. ש"ך ס"ק כ"ג.

מ. ואין הולכים בתור הרוב דספיק נדרים להחמיר, ועיין בס"י ר"ח סעיף א'. ש"ך ס"ק כ"ה. ואם אמר שכונתו כמו רוב אנשים נאמן, כמו שכתב הש"ך בס"י ר"ח ס"ק ג'.

י"ד סימן ריו סעיף י'

עין משפט ה.

ד. י. הנודר מדבר מותר בדבר תמרים^ו, מהחומר מותר בחומץ מטופפי הענבים שאין מתבשליין.

י"ד סימן ריו סעיף י'

עין משפט ו.

הנודר מהגריסין, אסור במקפה (פי' מرك קופוי ועב) של גריסין; מהמקפה, מותר בגריסין. מהמקפה, אסור בשום; מהשומ, מותר במקפה. מהתבלין, אסור בחיין ומותר במבוישליין. ואם אמר: קונם תבלין שאני טועם, אסור בחיין ומבוישליין. מהכרוב, (אסור) באסתרגוס (פי' מין מים שבשלו בהם הכרוב, רמב"ם. ורש"י פי' מין כרוב). מהאסתרגוס, מותר בכרוב. מהכרישים, מותר בקפלותות. מהירק, מותר בירקות שדה מפני שהוא שם לווי (משנה ס"פ הנודר מן המבויש) (בדבשון בני אדם אין קורין רק סתם, רק לירקות הגדלים בגנות) (ב"י ורש"י שם בפי' המשנה).

י"ד סימן ריו סעיף יז

עין משפט ז.ה.ט.

יג. הנודר משמן אם הוא במקום שמתפקידו בשמן היה מותר בשמן שומשמין, ואם הפוך שמתפקידו בשמן שומשמין אסור בשמן שומשמין ומותר בשמן היה, ואם מסתפקידו בשניהם אסור בשניהם, **אע"פ שירות סיפוקן** מאחד מהם.

ג. טור ולמד מכ"שadam נדר מתמרים עצם מדבר תמרים היוצא מהם, ק"ו נדר מדבר סתם, שモתר בדבר תמרים. באර הגולה.

ט.ongan הולכים בתר הרוב דספק נדרים להחמיר, ועיין בס"י ר"ח סעיף א'. ש"ך ס"ק כ"ה. ואם אמר שכוכונתו כמו רוב אנשים נאמן, כמו שכתב הש"ך בס"י ר"ח ס"ק ג'.

דף גג:

י"ד סימן ריו סעיף י
עין לעיל דף גג. עין משפט ו

עין משפט א.ב.ג.ה.

י"ד סימן ריו סעיף כ

עין משפט ה.

כ. הנודר מהחטאים, אסור בהם בין חיים לבין מבושלים; חטה חטאים שאני טועם, אסור בהם בין כמה בין פת חטה; שאני טועם, אסור בהם באפוייה ומותר לכוס; חטאים שאני טועם, מותר באפוייה ואסור לכוס; חטה חטאים שאני טועם, אסור בין באפוייה בין לכוס. הגה: האומר: פת חטאים ושעורים וכוסמין עלי, אינו אסור אלא בפת חטאים ופת שעורים ופת כוסמין, דפת דקאמר קאי על כולם (הר"ן פ' שבועות שתים). ויש מחמירין לאסור בשעורים וכוסמין לגמרי, אלא אם כן אומר שלא היה כוונתו רק אפת, או שידוע לשון בני אדם שבאותו העיר, דאו הולכין אחר לשון בני אדם (כ"כ הר"ן בשם הרמב"ן).

י"ד סימן ריו סעיף כא

עין משפט ו.

כא. גרים שאני טועם, אסור לאכול מבושל ומותר לאכול חי. גרים אין שאני טועם, אסור לאכלם חיים ומותר לאכלם מבושלים. גרים גרים אין שאני טועם, אסור לאכלם חיים ומboseלים.

י"ד סימן ריו סעיף כ
עין לעיל עין משפט ה

עין משפט ז.

י"ד סימן ריו סעיף כא
עין לעיל עין משפט ו

עין משפט ח.